

Τῆ Ις' τοῦ μηνὸς Αὐγοῦστοῦ

Ἡ ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου (944). Διομήδους μάρτυρος (†298). Τιμοθέου ἐπισκ. Εὐρίπου (†1578), Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1579), Ἀποστόλου (†1680) καὶ Σταματίου νεομαρτύρων· τῶν ἐν Μεγάροις 6 μαρτύρων. Ἀκακίου ἀγίου. Ἰωσήφ ὁσίου τοῦ ἡσυχαστοῦ (†1959).

* * * * *

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\underline{\omega\pi\alpha}$ Δι-Ϡ

Θ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου Δ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου ου Δ

Ἀπολυτικά

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Εἰκόνας.

Ἦχος $\underline{\omega\pi\alpha}$ Δι-Ϡ

Τ ην α α χραντον ει κο να σθ προσκυ νθ μεν α

γα θε ^Δ αι τὰ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σμα των η
 μων Χρι στε ο Θε ος ^ε βλ η σει γαρ ην δο κη σας
 σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ^Δ ι να ρυ ση ρς
 ε πλα σας εκ της δλ λει ας του εχθρ ^ε ο θεν ευ χα
 ρι ζως βο ω μεν σοι ^Δ χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα
 ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
 τον κο ο ο σμον ^Δ

Δόξα, Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

Εν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα
 ξας ^Δ εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε
 ο το κε ^π με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ
 πα α αρ χου σα της ζω ης ^Δ και ταις προ σβει αις
 ταις σαις ^Δ λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η
 μω ω ω ω ν ^π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

***

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθορῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν, ἄχραντε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Παναγία, ἔχοντες βουλήν τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ, στίφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παράδεισον σῶμά σου, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν΄ ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι

ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

**Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ ἄ τῆς Ἑορτῆς,
καὶ τῆς Ἀγίας Εἰκόνας.**

**Τῆς ἑορτῆς ὁ ἄ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Πανηγυριζέτωσαν οἱ θεόφρονες.**

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ῥδὴ ἄ. Ῥχος ἄ. Ὁ εἰρμός.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεῆς Παρθένε μνήμη
σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς,
ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, τῷ σῶ ἄδοντας
Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται. **(δίς)**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμφεπονεῖτο αὐτῶν τάξις, οὐρανοβάμων ἐν Σιών τὸ θεῖον σῶμά
σου· ἄφνω δὲ συρρέυσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ
περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ὧν ἄχραντε, σοῦ
τὴν σεπτὴν, Παρθένε μνήμην δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἦρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἀγνή, Θεὸν
κυήσασα· ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ
φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν
τῷ Υἱῷ, ἐγείρη διαιωνίζουσα.

**Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας Εἰκόνας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σῆς Ἐκσφράγισμα, Σῶτερ, ὄψεως σέβω.**

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ῥδὴ ἄ. Ῥχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σωματικῶς μορφωθῆναι τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ τὸ πρὶν ἀσώματος,
εὐδοκία πατρικῆ, μὴ ἀπανηνάμενος μορφῆς, ἐχαρίσατο ἡμῖν θεῖον

Ἐκτύπωμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ ἀπαράλλακτος φύσις ὁ τοῦ Πατρὸς, ὄρος ἀκριβέστατος, τὴν βροτεῖαν ὑπελθὼν, σάρκα ἰδιώματα ἐν γῆ, καταλέλοιπεν ἡμῖν εἰς οὐρανούς ἀνελθὼν.

Δόξα.

Σαλευομένην ἀπάτη τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κληρονομίαν σου, ἐδικαίωσας Χριστέ, τοῖς σεπτοῖς σου πάθεσιν αὐτήν, ἐδραιώσας καὶ μορφῆς τῷ Ἐκτυπώματι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκ τῶν ἀγνῶν σου λαγόνων ὑπερφυῶς, σάρκα δανεισάμενος, ὁ τὸ εἶναι παρασχὼν, πᾶσι Παναμώμητε βροτοῖς, καθωράθη οὐκ ἐκστὰς οὐ ἦν τὸ πρότερον.

Τῆς ἐορτῆς. ᾠχος α΄.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἡ δημιουργικὴ, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῆ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ Ἅγιος, ὁ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος. **(δίς)**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γυναῖκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικυΐαις ἤπτοντο χερσί, δόξη ἀπαστράπτουσιν, ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους, τομὴν ἢ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμφύχῳ κιβωτῷ, δόξη τῆς Θεότητος, ἐν ἧ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχρημάτισεν.

Τοῦ ἁγίου μανδηλίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καταστολῆ τῶν ἀρετῶν, περιέδησας Σῶτερ, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, κινήσας βασιλικήν, καρδίαν συνασπισμόν, ἐκζητῆσαι, σοῦ τὸ ἀφομοίωμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Συλῆσαι θέλων τὰ καλὰ, καὶ τῷ χρόνῳ μειῶσαι, ὁ τοῦ φθόνου γεννήτωρ, χερσὶ βεβήλοις αὐτά, παρέδωκεν ἀναιδῶς· ἀλλ' ἠλέγχθη, μάτην λογιζόμενος.

Δόξα.

Φαιδρῶς ἠγάλλετο ποτέ, ὁ Δαυΐδ προχορεύων, κιβωτοῦ τῆς ἀγίας· καὶ νῦν ὁ σκῆπτρα λαχὼν, ἰθύνειν βασιλικά, πλέον χαίρει, θείῳ Ἐκτυπώματι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥιζόθεν πᾶσαν ἐκτεμεῖν, τοῦ προπάτορος θέλων, ὁ Υἱός σου

Παρθένε, φουεῖσαν παρακοήν, ἐκ τῆς γαστρὸς σου ἀγνή,
προσλαμβάνει, ὅλον τὸ ἀνθρώπινον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῆς ἀγίας Εἰκόνας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐδέσσης βασιλεύς, Βασιλέα τῶν ὅλων, οὐ σκῆπτρα καὶ στρατόν,
ἀλλὰ πλήθη θαυμάτων, τῷ λόγῳ προφέροντα, ἐπιγνοὺς σε
ικέτευε, τὸν Θεάνθρωπον, τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι. Ἐκμαγεῖον
δέ, ὡς σοῦ ὀρῶν ἀνεβόα· Θεὸς μου σὺ καὶ Κύριος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.**

Ὁ πάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστῶς,
τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε
Πανύμνητε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν
Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες· ἦν πίστει ἐορτάζομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις
ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ
ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας
ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου
ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων
ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς,
τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι
γλῶτταν, προφοράν, λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις
ἐλλάμψεως, παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ,* ὁ μήτραν
οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Διομήδους
τοῦ ἀναργύρου ἱατροῦ. (†298)

Στίχ. Ἦθλησε καὶ ζῶν καὶ θανῶν Διομήδης,

Προαιρέσει ζῶν καὶ νεκρὸς τομῆ κάρας.

Ἐκτη καὶ δεκάτη νέκυσ ἐτμήθη Διομήδους.

Οὗτος ἦν ἐκ Ταρσοῦ Κιλικίας, φῦς μὲν ἐκ γένους ἐπισήμου καὶ ἀγαθοῦ·

ἀγαθώτερος δὲ τοὺς τρόπους γενόμενος, μετήρχετο τὴν ἰατρικὴν τέχνην, θεραπεύων παρ' οἷς γένοιτο, τὰς μὲν ψυχὰς αὐτῶν θεοσεβεία, τῇ δὲ τέχνῃ τὰ σώματα. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καταλείψας τὴν Ταρσόν, παραγίνεται ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας· κάκει, διὰ τῆς θεοσεβείας ἅμα καὶ κατὰ τὴν ἰατρικὴν μέθοδον, παντοίως εὐεργετῶν τοὺς προσιόντας αὐτῷ, διεβλήθη πρὸς τὸν βασιλέα. Ἐπεὶ δὲ οἱ πρὸς τὸ συλλαβέσθαι αὐτὸν παραγενόμενοι, εὔρον αὐτὸν πρὸς Κύριον μεταθέμενον, ἀποτεμόντες αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπήγαγον αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα· ἦν θεασάμενος, ἐκέλευσεν αὐθις ἐπενεχθῆναι καὶ προστεθῆναι τῷ σώματι. Ἀπενεχθείσης δὲ αὐτῆς καὶ συναρμοσθείσης τῷ σώματι, λέγεται παραυτίκα τοὺς ἀναγόντας αὐτὴν στρατιώτας ἀπολαβεῖν τῶν οἰκείων ὀφθαλμῶν τὴν ἐνέργειαν, ἣν ἀπέβαλον ἐν τῷ τεμείν τοῦ Ἁγίου τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χαιρήμονος τοῦ ἐν τῇ Σκήτῃ. (8' αἰ.)

Στίχ. Λήξει βίου σου χαῖρε, Χαιρήμων μάκαρ,
Ἀρχὴν γὰρ εἶδες τῆς ἀμοιβῆς τῶν πόνων.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Χαιρήμων ἴσως εἶναι ὁ ἀναφερόμενος ἐν τῷ Λαυσαϊκῷ, ὅστις ἐν ᾧ καθήμενος εἰργάζετο εὐθὺς ἐξέψυξεν. Εἰς δὲ τὸν Παράδεισον τῶν Πατέρων γράφεται περὶ τοῦ Χαιρήμονος τούτου, ὅτι τὸ σπήλαιον αὐτοῦ ἀπέιχε μὲν τῆς Ἐκκλησίας μίλια τεσσαράκοντα, ἀπέιχε δὲ τοῦ ὕδατος μίλια δώδεκα, καὶ μ' ὅλον τοῦτο ἡσύχαζε, φέρων δύο ὑδρίας ὕδατος, τὴν μὲν τὴν μίαν ἡμέραν, τὴν δὲ τὴν ἄλλην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαιρήμονος, ἐπισκόπου Νειλουπόλεως μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ, ἐν Σινᾷ μαρτυρήσαντος. (†250)

Στίχ. Νειλουπόλεως ποιμὴν Χαιρήμον λάβε,
σὺν γυνῇ ἐν Σινᾷ ἀθλήσεως στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλκιβιάδου, πυρὶ τελειωθέντος.

Στίχ. Ἀλκιβιάδου σάρκα πῦρ κατεσθίει,
Μωσῆς ἂν εἶπε θεῖος ὡσεὶ καλάμην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων λγ' (33) μαρτύρων, τῶν ἐκ Παλαιστίνης, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Στερρόδος στρατός τε καὶ συνασπισμὸς μέγας,
Ξίφει πεσῶν, στράτευμα δαιμόνων τρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου α', ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, τοῦ μετὰ τῆς ἁγίας βασιλίσης Ἑλένης ἀνευρόντος καὶ ὑψώσαντος τὸν τίμιον Σταυρόν. (†333)

Στίχ. Ὁ Μακάριος, ποιμὴν Ἁγίων Τόπων,
Ἐν τῷ μακαρίων συντέτακται τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τῆς ἀχειροτεύκτου μορφῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς Ἑδεσσηνῶν πόλεως εἰς ταύτην τὴν θεοφύλακτον καὶ Βασιλίδαν τῶν πόλεων ἀνακομισθείσης. (944)

Στίχ. Ἐν σινδόνι ζῶν ἐξεμάξω σὴν θέαν,
Ὁ νεκρὸς εἰσδὺς ἔσχατον τὴν σινδόνα.

Εἰς τὸ Κεράμιον·

Ἀχειρότευκτον χειρότευκτος σὸν τύπον

Φέρει κέραμος, παντοτεῦκτα Χριστέ μου.

Τοῦ Κυρίου καὶ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, πολλὰ θαύματα ποιῶντος, καθὼς ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις ἀναγέγραπται, καὶ τῆς φήμης πανταχόσε διατρεχούσης, ἤκουσε ταῦτα καὶ Αὐγαρος ὁ Τοπάρχης Ἐδέσσης, καὶ ἐπιθυμῶν τὸν Ἰησοῦ Χριστὸν ἰδεῖν αὐταῖς ὄψεσιν, οὐκ ἠδύνατο, διὰ τὸ ἀνιάτοις αὐτὸν νοσήμασι περιπεσεῖν. Λέπρα γὰρ μέλαινα κατὰ παντὸς τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐξανθήσασα, ἔδαπάνα τοῦτον καὶ κατήσθιε· καὶ σὺν αὐτῇ ἀρθρητικὴ χρονία καὶ πονηρὰ τοῦτον ἐπολιόρκει· καὶ ἡ μὲν, ἀμορφίας αὐτῷ αἰτία καὶ ταλαιπωρίας ἐγένετο· ἡ δέ, ὀδυνῶν δριμειῶν καὶ ἀλγηδόνος πρόξενος ἦν· διὰ ταῦτα, ἀπρόσιτός τε καὶ ἀθέατος ἦν πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις.

Κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας τοῦ ἀγίου Πάθους τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπιστολὴν γράψας, ἀπέστειλεν αὐτὴν διὰ τινος Ἀνανίου, ἐντειλάμενος αὐτῷ τὴν τε ἡλικίαν καὶ τρίχα καὶ πρόσωπον καὶ ἀπλῶς τὸν σωματικὸν αὐτοῦ χαρακτήρα μετὰ πάσης ἀκριβείας ἱστορῆσαι καὶ ἀγαγεῖν αὐτῷ τὴν τοιαύτην τοῦ Χριστοῦ Μορφὴν· ἠπίστατο γὰρ τὴν ζωγραφικὴν ἄκρως ὁ Ἀνανίας.

Ἡ δὲ Ἐπιστολὴ ἐπὶ λέξεων περιεῖχε τάδε (Τὰς ἐφεξῆς δύο Ἐπιστολάς ἀναφέρει αὐτολεξεῖ σχεδὸν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐν τῷ ἰγ' κεφαλαίῳ τοῦ Ἀ Βιβλίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ Ἱστορίας.) :

Αὐγαρος, ὁ Τοπάρχης πόλεως Ἐδέσσης,

Ἰησοῦ Σωτῆρι ἀγαθῷ ἱατρῷ, ἀναφανέντι ἐν Ἱεροσολύμοις, Χαίρειν!

Ἦκουσταί μοι τὰ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν ἰαμάτων, τῶν ἄνευ φαρμάκων ὑπὸ σοῦ γινομένων· ὡς γὰρ λόγος, τυφλοὺς ἀναβλέπειν ποιεῖς· χωλοὺς περιπατεῖν κατασκευάζεις· λεπροὺς καθαρίζεις· καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ δαίμονας ἐλαύνεις· καὶ τοὺς ἐν μακρονοσίᾳ βασανιζομένους θεραπεύεις· καὶ νεκροὺς ἐγείρεις, καὶ ταῦτα πάντα ἀκούσας περὶ σοῦ, κατὰ νοῦν ἐθέμην τὸ ἕτερον τῶν δύο, ἧ ὅτι Θεοῦ Υἱός εἶ, ποιῶν ταῦτα, ἧ Θεός. Διὰ τοῦτο τοίνυν γράψας ἐδεήθην σου σκυλῆσαι καὶ ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα καὶ τὸ πάθος, ὃ ἔχω, θεραπεύσης καὶ μετ' ἐμοῦ ἐνταῦθα συνέσῃ· καὶ γὰρ ἤκουσα, ὅτι καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καταγογγύζουσί σου, καὶ βούλονται κακῶσαί σε. Πόλις δὲ σμικροτάτη μοι ἐστὶ καὶ σεμνή, ἧτις ἀρκέσει ἀμφοτέροις ἡμῖν τοῦ κατοικεῖν ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ δὲ Ἀνανίας, ἀπελθὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ δοὺς τῷ Κυρίῳ τὴν ἐπιστολὴν, ἦν ἐπιμελῶς εἰς αὐτὸν ἀτενίζων· καὶ μὴ δυνάμενος μηδὲ πλησίον αὐτοῦ γενέσθαι, διὰ τὸ συρρέευσαν πλῆθος, ἐπὶ τινα πέτραν μικρὸν τῆς γῆς ἀνεστηκυῖαν ἀναβάς, ἐκαθέσθη καὶ εὐθὺς ἐκίνει μὲν τοὺς ὀφθαλμούς, τῷ δὲ χάρτη τὴν χεῖρα προσήρειδε καὶ τὰ τοῦ φαινομένου μετέγραφεν ὁμοιώματα, καὶ οὐδαμῶς ἠδύνατο τὴν μορφὴν αὐτοῦ καταλαβεῖν, διὰ τὸ ἐτέρα καὶ ἐτέρα ὄψει φαίνεσθαι καὶ παρηλλαγμένη θεωρία. Ὁ δὲ Κύριος, ἄτε κρυφίων γνώστης καὶ καρδιῶν ἐξεταστής, τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ γνοὺς, τὸ λάθρα γινόμενον φανεροῖ. Ἦτησε γὰρ νίψασθαι, καὶ τούτου γενομένου, ἐπεδόθη αὐτῷ ῥάκος τετράδιπλον, καὶ ἀπεμάξατο νιψάμενος τὴν ἄχραντον αὐτοῦ καὶ θείαν ἐν αὐτῷ ὄψιν. Ὅθεν ἐντυπωθείσης αὐτοῦ τῆς θείας μορφῆς καὶ προσόψεως, ὦ τοῦ θαύματος! ἐν τῷ ῥάκει, ἐπέδωκε τῷ Ἀνανίᾳ· «Ἀπελθὼν ἀπόδος αὐτὸ τῷ ἀποστείλαντί σε», εἰπὼν, γράψας καὶ ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕτω·

Μακάριος εἶ, Αὐγαρε, πιστεύσας ἐν ἐμοὶ καὶ μὴ ἑωρακώς· γέγραπται γὰρ περὶ ἐμοῦ, τοὺς ἑωρακότας με μὴ πιστεύειν ἐν ἐμοί, ἵνα οἱ μὴ ἑωρακότες με αὐτοὶ πιστεύσωσι καὶ ζήσονται. Περὶ δὲ οὗ ἔγραψάς μοι ἔλθειν πρὸς σέ, δέον ἐστὶ πάντα, δι' ἃ ἀπεστάλην, πληρῶσαί με· καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι, ἀναληφθῆναι πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με Πατέρα. Καὶ ἐπειδὴ ἀναληφθῶ, ἀποστελῶ σοι ἓνα τῶν Μαθητῶν μου, ὀνόματι Θαδδαῖον, ὅστις καὶ τὸ πάθος σου θεραπεύσει καὶ ζωὴν αἰώνιον, σοὶ τε καὶ τοῖς σὺν σοί, καὶ εἰρήνην παρέξει καὶ ποιήσει τῇ πόλει σου τὸ ἰκανόν, πρὸς τὸ μηδένα τῶν ἐχθρῶν κατισχύσαι αὐτῆς.

Ἐπέθετο δὲ ἐν τῷ τέλει καὶ σφραγίδας ἑπτὰ, γράμμασιν Ἑβραϊκοῖς σημανθείσας· αἱ τινες μεθερμηνευόμεναι, τοῦτο δηλοῦσι· Θεοῦ θεὰ θεῖον θαῦμα.

Ὁ δὲ Αὐγαρος, δεξάμενος περιχαρῶς τὸν Ἀνανίαν καὶ πεσῶν καὶ προσκυνήσας τὴν ἁγίαν καὶ ἄχραντον Εἰκόνα τοῦ Κυρίου πίστει καὶ πόθῳ πολλῷ, ἰάθη παραχρῆμα ἀπὸ τῆς νόσου, ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ μόνον τῆς λέπρας ὑπολειφθείσης. Μετὰ δὲ τὸ σωτήριον πάθος τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς αὐτοῦ ἄνοδον, καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Θαδδαῖος τὴν Ἔδεσσαν, προσήγαγε τῇ κολουμβήθρᾳ τὸν Αὐγαρον· καὶ τοῦτον καὶ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βαπτίσαντος, ἐξῆλθε τοῦ ὕδατος ὁ Αὐγαρος, καθαρισθεὶς καὶ τοῦ μικροῦ ἐκείνου λειψάνου τῆς λέπρας.

Ἐντεῦθεν παντοίως τιμῶν καὶ σεβόμενος τὸ τοιοῦτον θεῖον Ὁμοίωμα τῆς τοῦ Κυρίου μορφῆς καὶ τοῦτο παρὰ πᾶσιν ὁμοίως τιμᾶσθαι βουλόμενος, τοῖς αὐτοῦ καλοῖς καὶ τοῦτο προσέθηκεν. Ἐκ τῶν παλαιῶν τῆς Ἐδέσσης πολιστῶν τῶν ἐπισήμων, τινὸς Ἑλληνος ἄγαλμα πρὸ τῆς δημοσίας πύλης τῆς πόλεως ἀναστηλώσαντος, ὃ πάντα τὸν ἐντὸς τοῦ ἄστεος γενέσθαι βουλόμενον ἀνάγκη ἦν προσκυνῆσαι, καὶ εὐχὰς ἀποδοῦναι καὶ οὕτως εἰσελθεῖν τῇ πόλει. Τοῦτο τὸ ἀκάθαρτον ἄγαλμα ὁ Αὐγαρος καθελὼν καὶ τελείῳ ἀφανισμῷ παραδούς, εἰς τὸν ἐκείνου τόπον τὴν ἀχειροποίητον ταύτην Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Θεοῦ ἐπὶ σανίδος κολλήσας καὶ καλλωπίσας ἀνεστήλωσεν, ἐπιγράψας ἐν αὐτῇ ταῦτα· Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ εἰς σὲ ἐλπίζων, οὐκ ἀποτυγχάνει ποτέ. Καὶ λοιπὸν ἐθέσπισε πάντα τὸν διὰ τῆς πύλης ἐκείνης εἰσερχόμενον τὸ προσῆκον σέβας καὶ τὴν προσκύνησιν τῇ θαυματουργῷ καὶ τιμίᾳ τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνι ἀπονέμειν καὶ οὕτως εἰς τὴν πόλιν εἰσερχεσθαι· καὶ διετηρήθη τὸ τοιοῦτον εὐσεβὲς τοῦ ἀνδρὸς θέσπισμα μέχρι τέλους τῆς ἐν τῷ βίῳ τούτου τοῦ Αὐγάρου παροικίας καὶ τῆς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ βιοτῆς. Ὁ δὲ τούτου ἔγγονος, τῆς πατρικῆς ἀρχῆς διάδοχος γεγωνῶς, ἀπελάκτισε τὴν εὐσέβειαν καὶ πρὸς τὰ εἰδωλα ἠυτομόλησε, καὶ ἐβουλήθη πάλιν ἀναστηλῶσαι δαιμονικὴν στήλην καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα καθελεῖν. Τοῦτο γνοὺς ὁ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, τὴν ἐνδεχομένην ἔθετο πρόνοιαν. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ τόπος ὑπῆρχε κυλινδροειδῆς, θρυαλλίδα πρὸ τῆς θείας Εἰκόνος ἀνάψας, κέραμον ἐπιθείς, εἶτα ἔξωθεν τιτάνῳ καὶ πλίνθοις ἀποφράξας τὸ ἐμβαδόν, εἰς ὁμαλὴν ἐπιφάνειαν τὸ τεῖχος ἀπηύθυνε καί, ἐν τῷ μὴ ὀραῖσθαι, ἀπέστη τῆς ἐγχειρήσεως ὁ δυσσεβής. Ἐρῶρει δὲ διὰ μέσου χρόνος πολὺς, καὶ τῆς ἐξ ἀνθρώπων μνήμης ἀπερῶρη τὸ θεῖον Ἀπεικόνισμα ὅπῃ κέκρυπται.

Ὁ δὲ τῶν Περσῶν βασιλεὺς Χοσρόης, τὰς τῆς Ἀσίας πόλεις πορθήσας, κατέλαβε καὶ τὴν Ἔδεσσαν καὶ πᾶσαν μηχανὴν κατ' αὐτῆς κινήσας, εἰς φόβον καὶ ἀγωνίαν τοὺς τῆς πόλεως ἐνέβαλεν. Οἱ, πρὸς τὸν Θεὸν

καταφυγόντες καὶ μετὰ δακρύων αὐτὸν παρακαλέσαντες, ταχεῖαν εὗραντο τὴν σωτηρίαν. Διὰ γὰρ μιᾶς τῶν νυκτῶν φαίνεται τις γυνὴ ἐνδοξοτάτῃ τῷ Ἐπισκόπῳ Εὐλαβίῳ «Τὴν ἐπάνω, λέγουσα, τῆσδε τῆς πύλης τῆς πόλεως κατακεκρυμμένην (τὸν τόπον σημάνασα) θείαν μορφήν τοῦ Σωτῆρος ἀχειροποιήτον λαβών, πάντα αἰσίως προᾶξον».

Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος, τὸν τόπον καταλαβὼν καὶ τοῦτον ἀνορύξας, ὡ τοῦ θαύματος! εὔρε τὴν θείαν Εἰκόνα ἀδιαλώβητον, καὶ τὴν θρυαλλίδα ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ μὴ ἀποσβεσθεῖσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πρὸς φυλακὴν ἐπιτεθέντι πρὸ τοῦ λύχνου κεράμῳ, ἕτερον ὁμοίωμα ἀπαραλλάκτως τοῦ πρωτοτύπου ἐκτυπωθέν· καὶ τούτου τοῖς πᾶσι δειχθέντος, ἀφάτου χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰ πάντα ἐπληρώθησαν. Τοῦτο λαβὼν ὁ Ἐπίσκοπος καὶ λιτανεύσας καὶ εὐχαριστήσας, κατέλαβε τὸν τόπον, καθ' ὃν οἱ Πέρσαι διώρυττον· ἀπὸ γὰρ τοῦ τῶν χαλκωμάτων ἤχου κατάφοροι καθεστήκασιν. Ὡς δὲ ἀλλήλων ἐγγὺς ἐγένοντο, ἀπὸ τῆς λυχνίας ἐκείνης ἔλαιον ἀποστάξας εἰς τὸ εὐτρεπισμένον πῦρ, πάντας ἄρδην ἀπώλεσεν.

Ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀναφθείσης πυρᾶς κατὰ τὸν ἔνδον τόπον, ἦν ἡ ἄπειρος ὕλη ὑπέτρεφε τῶν συχνῶς κατακοπέντων δένδρων, ὡς πλησίον ἐγένετο ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ καὶ τοῦ θείου Ἐκτυπώματος, ἔξαίφνης βίαιος ἄνεμος ἐγερθεὶς, κατὰ τῶν ἀναφλεγόντων τὴν πυρκαϊᾶν τὴν φλόγα ὑπέστρεφε καὶ ἐδίωκε τούτους καὶ ἐνεπύριζε· καὶ λοιπὸν πλεῖον ὧν ἤλπισαν δράσαι παθόντες οἱ Πέρσαι, ὑπεχώρησαν ἄπρακτοι.

Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν βασιλεύουσαν τῶν πόλεων πάντα συνερῥύη τὰ κάλλιστα, ἦν δὲ θεῖον βούλημα καὶ τὴν ἱερὰν ταύτην καὶ ἄχραντον Εἰκόνα μετὰ τῶν ἄλλων ἀποθησαυρισθῆναι καλῶν, ὁ τῆς Ῥωμαίων κυριεύων ἀρχῆς Ῥωμανός, σπούδασμα ποιεῖται καὶ ταύτην καταπλουτίσαι τὴν βασιλεύουσαν. Καὶ δὴ, κατὰ διαφόρους καιροὺς ἀποστείλας πρὸς τὴν Ἑδεσσαν, καὶ αἰτήσας τὸ θεανδρικὸν Ἐκτύπωμα καὶ ἀνατιθεὶς ἀργύρου ἐπισήμου χιλιάδας δύο πρὸς μυριάδι μιᾶ, καὶ διακοσίους Σαρακηνούς, οὓς ἔτυχε τότε κατέχων καὶ τῇ ἐφέσει τοῦ τοιοῦτου καλοῦ πρὸς πάντα ὑπέιξας καὶ ἀσφαλίσάμενος τοῦ μὴ πολεμῶς τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματα κατὰ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐπέρχεσθαι, ἐπέτυχε τῆς αἰτήσεως, τὰ αἰτηθέντα πάντα ἐκπληρώσας.

Ἐπεὶ δὲ συνεχώρησε γενέσθαι καὶ παρεχώρησεν ὁ Ἀμηνῶς, λαβόντες οἱ Ἐπίσκοποι, ὃ τε τῆς Σαμωσάτων καὶ ὁ τῆς Ἑδέσσης καὶ ἕτεροί τινες τῶν εὐλαβῶν τὸ ἅγιον ἐκεῖνο Ἀπεικόνισμα καὶ τὸ Χριστόγραφον Ἐπιστολίδιον, εἶχοντο τῆς ὁδοῦ, καὶ πάλιν ἄπειρα ἐτελείτο θαύματα. Ὡς δὲ κατήνησαν ἐπὶ τῷ τῶν Ὀπτημάτων θέματι καὶ τῷ τῆς Θεοτόκου ναῶ τοῦ Εὐσεβίου λεγομένῳ, πολλοὶ προσελθόντες μετὰ πίστεως, ἀπὸ ποικίλων νόσων ἰάθησαν. Ἐνθα καὶ τις προσῆλθεν ὑπὸ δαίμονος ἐνοχλούμενος καὶ τάδε οἶονεὶ ἐπεφοίβαζεν· Ἀπόλαβε, λέγων, Κωνσταντινούπολις, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ χαρὰν, καὶ σύ, Πορφυρογέννητε, τὴν βασιλείαν σου· καὶ παραυτίκα ἰάθη ὁ ἄνθρωπος.

Τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ Αὐγούστου μηνός, κατὰ τὸ ἑξακισχιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν πεντηκοστὸν δευτέρου ἔτος τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως, κατέλαβον τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Θεοτόκου οἱ τὸ ἅγιον διακομιζόμενοι Ἀπεικόνισμα, ὃ καὶ σεβασμίως καὶ περιχαρῶς ἀπεδέχθη καὶ προσεκυνήθη παρὰ τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἐν τέλει καὶ τῶν λοιπῶν. Τῇ δὲ ἐπαύριον, μετὰ τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὴν προσκύνησιν, ἀράμενοι τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα ἐπὶ τῶν ὤμων, ὃ τε ἀρχιερεὺς Θεοφύλακτος καὶ οἱ νεάζοντες βασιλεῖς (ὁ γὰρ γέρων δι' ἀσθένειαν ἀπολέλοιπτο), ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς Γερουσίας ἅπαντες καὶ

μετὰ παντὸς τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, τὴν προσήκουσαν δορυφορίαν παρέπεμπον, μέχρι τῆς χρυσῆς πόρπης. Εἶτα ἐκεῖθεν πάλιν ἀναλαβόμενοι ὁμοίως μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων καὶ ἀπείρων λαμπάδων καὶ φώτων, κατέλαβον τὸν περιώνυμον καὶ μέγιστον τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Ναόν. Κάκεισε τὴν ἀρμόζουσαν τάξιν πεπονηκότες, ἀνῆλθον εἰς τὰ Βασιλεια, καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ ναῷ τῆς Θεοτόκου, τῷ ἐπιλεγομένῳ τοῦ Φάρου, ἐκείσε κατέθεντο τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Ἐκτύπωμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν πιστῶν, εἰς φυλακὴν βασιλέων, εἰς ἀσφάλειαν ὅλης τῆς πόλεως, καὶ τῆς τῶν χριστιανῶν καταστάσεως. Ἰστέον ὅτι ἐπὶ τῇ μνήμῃ ταύτῃ ἐορτάζει ἡ μονὴ Ἀχειροποιήτου, ἐν Καραβᾶ τῆς Κύπρου εὐρισκομένη, καὶ νῦν, φεῦ, ἐν χερσὶν ἀνόμων κατεχομένη, ὑπὲρ ἧς τὰ σωτήρια εὐξώμεθα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ μεγίστης καὶ ἀνυπερβλήτου φιλανθρωπίας, ἣν ἐδείξατο τότε ἀποστρέψας μετ' αἰσχύνης τοὺς ἀθέους Ἀγαρηνοὺς, μεσιτεία τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. (718)

Στίχ. Ὑπέρμαχος σὺ τῶν πολιτῶν ὠράθης,
Θραύουσα ἐχθροὺς Ἀγαρηνοὺς ἀθέους.

Ἐν ἀρχῇ γὰρ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, τοῦ καὶ Κόνωνος, ἀνῆλθε πλῆθος Σαρακηνῶν διὰ πλοίων τὸν ἀριθμὸν χιλίων ἐννεακοσίων, κατὰ τῆς μεγίστης ταύτης Κωνσταντινουπόλεως, πολιορκῆσαι αὐτήν· καὶ δὴ τοῦ βασιλέως προθεμένου δοῦναι αὐτοῖς πάντα, αὐτοὶ καὶ φύλακας τῇ πόλει ἐγκαταστήναι ἀπήτουν. Ὅθεν εἰς ἀπορίαν τῶν πραγμάτων ὄντων, τῇ Θεοτόκῳ προσέπιπτον, ἰκετεύοντες ἐπαμῦναι καὶ βοηθῆσαι τῇ πόλει αὐτῆς καὶ διασῶσαι αὐτήν κινδυνεύουσαν. Ἀκούει τούτων ἡ Θεομήτωρ, καὶ πρῶτον μὲν τὸν φιλῶ ὀνόματι, Σοφίαν, τὴν τοῦ Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν καλέσαντα, καὶ τὴν πόλιν, Κωνσταντίαν, Ἀγαρηνόν, εἰς βόθρον σὺν τῷ ἵππῳ κατακρημνίσασα, τῷ θανάτῳ παρέπεμψεν. Ἐπειτα δὲ τὸν ἐφ' ὑψηλοῦ ἀνελθόντα κηρύξαι τὴν μιὰν αὐτῶν προσευχήν, τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκε, κατακρημνισθέντα ἐκεῖθεν. Καὶ τοῖς Βουλγάροις δὲ συμβαλέσθαι ὠκονόμησε καὶ δισμυρίους Σαρακηνούς κατασφαγῆναι καὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν, ἄλλα ἄλλαχοῦ διασκεδάσασα, ἀφανισμῷ τελείῳ παρέδωκε καὶ εἰς τοσαύτην ἀνάγκην λιμοῦ περιέστησεν, ὡς σαρκῶν ἀνθρωπίνων καὶ ἐρπετῶν καὶ μυῶν καὶ τῆς ἰδίας κόπρου μεταλαβεῖν. Σουλιμᾶν δὲ τὸν πρῶτον αὐτῶν καὶ αἰδεσθῆναι τὴν ἄχραντον Εἰκόνα αὐτῆς πεποίηκε καὶ πεζὸν ἐν τῇ πόλει εἰσελθεῖν παρεσκεύασε καὶ τῆς προπετείας καὶ αὐθαδείας ἑαυτοῦ καταγνῶναι. Διὰ λιμοῦ γὰρ καὶ λοιμοῦ καὶ ναυαγίων πλήθη πολλὰ τῶν μιᾶν Ἀγαρηνῶν καταπεσεῖν ποιήσασα, τὴν ἑαυτῆς πόλιν κραταιᾶ παλάμη διεσώσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐξάντλησις τοῦ ἁγιάσματος, καὶ αὖθις ἀνάδοσις.

Στίχ. Πηγὴ κενοῦται θαυματουργῶν ὑδάτων.
Πληρουμένη δέ, θαυματουργεῖ καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη γίνεται τῆς μετὰ οἰκτιρμῶν ἐπενεχθείσης ἡμῖν ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φοβεραῆς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, οὗ παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος Θεός. (542)

Στίχ. Στήσον φόβω σῶ ἡμῶν τὰς διανοίας

Τῆ σαλεύσει, Δέσποτα, γῆς θεμελίων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀμβροσίου τοῦ ἑκατοντάρχου, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τελειωθέντος ἐν Φιορεντίνῳ τῆς κεντρικῆς Ἰταλίας. (~†303)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Σιμπλικιανοῦ (**Simplicianus**), ἐπισκόπου Μεδιολάνων, φίλου καὶ διαδόχου τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου. (†400)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Τίτου τοῦ διακόνου, κτανθέντος ὑπὸ τῶν Γόθων κατὰ τὴν λεηλασίαν τῆς Ῥώμης. (†410)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀρμαγίλλου (**Armagillus**), κτίτορος τῆς ὁμωνύμου μονῆς ἐν Βρεττάνη. (~†550)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, ἐπισκόπου Αὐτισσιόδωρου (**Auxerre**) ἐν Γαλλίᾳ. (†561)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Δημητριανοῦ τοῦ Ἀνδριδιώτου, ἐν Λευκοπετριᾷ τῆς Κύπρου.

Στίχ. Δημητριανός, Χριστοῦ ἀγάπη ζήσας,

Τῆ μαρτυρικῆ σφαγῇ Χριστῷ ἠνώθη.

Ἐκτη καὶ δεκάτῃ Δημητριανὸν φάσγανον ἔταμε.

Τῆ πρὸς Θεὸν Δημητριανὸς ἀγάπη,

Κατεφρόνησε πασῶν σαρκὸς βασάνων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωακείμ, ἐν τῷ ὄρει Ὁσόγκοβο ἀσκήσαντος, ἐν τοῖς ὄρεισις Ρωμυλίας καὶ Πελαγονίας. (†1105)

Στίχ. Ὅση δέδοται τῷ Ἰωακείμ χάρις!

Σαρκὶ γὰρ χοροῖς Ἀγγέλων ἠμιλλήθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου β', ἀρχιεπισκόπου Σερβίας. (†1309)

Στίχ. Εὐσταθῆ τὴν ναῦν Σερβίας Ἐκκλησίας,

Ὁ Εὐστάθιος ἐτήρησε σωφρόνως.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου Λασκάρεως τοῦ Ἐρικούσιου, ἀνακαινιστοῦ τῆς μονῆς Γηρομερίου ἐν Θεσπρωτίᾳ τῆς Ἠπείρου. (~†1335)

Στίχ. Μονὴν ἰδρύσας Ὁδηγητρίας Νείλος,

Λαμπρῶς πρὸς Μονὰς ὠδηγήθη τὰς ἄνω.

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ 1190 ἔτος υἱὸς Ἰωάννου τοῦ Λασκαρέως ἀδελφοῦ τοῦ αυτοκράτορος Θεοδώρου τοῦ Λασκαρέως ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Νικαίᾳ τῷ 1204. Ὁ Ὅσιος Νείλος, ἀπὸ τὸν διωγμὸν τῶν Λατίνων ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὰ βασιλεία καὶ ἦλθε εἰς τὴν ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ Πόντου μονὴν τῶν Ἀκοιμήτων ἡγουμενεύοντος τοῦ ὁσίου Μαρκέλλου (28 Δεκεμβρίου)· ὅστις ἀπὸ Νίκον ὠνόμασε Νείλον τὸν Ἅγιον, χειροθετήσας αὐτὸν μοναχόν, καὶ ἔμεινεν ἐν τῇ μονῇ ἕως τὸ 1264 ὅτε ὁ θρόνος ἀπὸ τὴν Νίκαιαν ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τότε ὁ Νείλος, λαβὼν χρήματα

ἐκ τῆς μητρὸς του ὑπῆγεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἔμεινεν ἕξ ἔτη. Ἐπειτα, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ τινος θεοφιλοῦς γέροντος, μεθ' οὗ ἐλέγξαντες τὸν Λατινόφρονα αὐτοκράτορα Μιχαὴλ τὸν Η΄ τὸν Παλαιολόγον, ἐξωρίσθησαν εἰς πλοῖον ἄνευ πηδαλίου καὶ ἄνευ πλοιάρχου, ἀλλὰ μετὰ τεσσαρακονθήμερον πάλιν κυμάτων καὶ τρικυμιῶν ἐλιμενίσθησαν εἰς τὸν Ἄθωνα, μονὴν τῶν Ἰβήρων, καὶ ἔμειναν δέκα ἔτη καὶ ὁ μὲν γέρον ἀπεβίωσε, ὁ δὲ Νεῖλος ἔμεινε θυρωρὸς τῆς αὐτῆς μονῆς, ὁπόθεν ἀνεκλήθη ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα Ἀνδρόνικον τὸν Παλαιολόγον, φανείς εἰς αὐτὸν καὶ εἰς πάντας τοὺς αὐλικοὺς αἰδέσιμος, καὶ λαβὼν χρήματα ἕξ αὐτοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς του, ἐταξίδευσεν τὸ δεύτερον εἰς Ἱεροσόλυμα τὸ ἔτος 1300 περιελθὼν ἅπασαν τὴν Παλαιστίνην Γαλιλαίαν, Συρίαν, καὶ τὰς νήσους Ῥόδον, Κύπρον, Κρήτην, Πελοπόννησον καὶ Ἐπτάνησον. Ἐκ δὲ τῆς Κερκύρας ἐπέρασεν εἰς τὴν νῆσον Ἐρικοῦσαν ἔρημον οὖσαν, ἐκεῖ ἔκτισε Μονὴν ἕξ οὗ ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν Ἐρικούσιος, μονάσας ἐπὶ δέκα ἔτη παλαίων μόνος καθ' ὅλων τῶν στοιχείων διωχθεὶς δὲ ἐκεῖθεν ἐκ πειρατῶν, ἔπλευσε εἰς Κάνινα τοῦ Αὐλῶνος καὶ διελθὼν ὅλην τὴν παραλίαν Ἠπειρον, ἔφθασεν εἰς τὸ Φαρμακοβοῦνι τῆς Θεσπρωτίας εἰς θέσιν Γούβα πῆξας μοναστήριον τὸ ὁποῖον μέχρι σήμερον σώζεται, καὶ ἐκεῖ μετὰ τῶν δύο συνασκητῶν του, Ἱερομονάχου Καλλινίκου καὶ τοῦ μοναχοῦ Γερασίμου, ἔκτισαν ἐκκλησίαν ἔνδον τοῦ Σπηλαίου ὅτε εἶδον ἐν μιᾷ νυκτὶ ἄνω τοῦ Σπηλαίου φῶς ἐξάισιον, καὶ τὴν πρωΐαν μεταβάντες εἰς τὸ δάσος δὲν ἠδύνατο νὰ διακρίνωσι τὸ μέρος ὅπου ἦτο τὸ φῶς, διότι τὸ δάσος ἦτο πυκνόν, θέσαντες δὲ σταυρὸν μέγαν ἐκ δύο ξύλων μακρῶν τὴν ἄλλην νύκτα εἶδαν τὸ φῶς ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἐκεῖ ὠδηγήθησαν καὶ εὔρον τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου Ὀδηγήτριαν ἐπονομαζομένην, κεκρυμμένην ἀπὸ τὸ 840, ὅτε οἱ εἰκονομάχοι ἔκαυσαν πολλὰς ἐκκλησίας καὶ μονὰς. Ἐκεῖ ἔκτισαν τὴν νῦν μονὴν τοῦ Γηρομερίου, κτίσμα Ἡρακλείου τοῦ Αὐτοκράτορος ἀπὸ τὸ 630, πυρποληθεῖσαν τὸ 840 καὶ ἀνακαινισθεῖσαν τὸ 1310, εἰς τὴν ὁποίαν μονὴν ἀφιέρωσεν ὁ πλούσιος Ἰωαννίτης Ἰωάννης Ἀψαρᾶς πολλὰ κτήματα πρὸς διατροφήν τῶν μοναχῶν. Τοῦτον ἐμιμήθησαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι πλούσιοι καὶ ἀφιέρωσαν πολλὰ καὶ ἠύξησεν ὁ ἀριθμὸς τῶν Μοναχῶν. Ὁ δὲ Ὅσιος, φθάσας εἰς γήρας βαθύ, ἐχειροθέτησεν ἠγούμενον τὸν Ἡσαΐαν καὶ αὐτὸς ἐκλείσθη εἰς τὴν Σκήτην ἐξωθεν τῆς Μονῆς ἣτις σώζεται ἕως σήμερον, μόνος μόνῳ Θεῷ προσευχόμενος, ἐκεῖ ἔγραψε καὶ τὴν διαθήκην του, ἀφιερῶσας εἰς τὴν μονὴν τὸ ἰδιόχειρον Τετραῦγγελον καὶ τὰ ἅγια λείψανα, τὰ ὁποῖα σώζονται κειμήλια τῆς μονῆς ἕως σήμερον, θαύματα ποιοῦντα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, κατόπιν ἀναθεμάτισεν τοὺς αἰρετικούς, εἶτα διέταξε τοὺς μοναχοὺς νὰ σέβωνται τὸν ἠγούμενον καὶ νὰ εἶναι ἀκοίμητοι εἰς δοξολογίαν Θεοῦ καὶ διδάξας αὐτοὺς πολλὰς ὁδηγίας ἐκ τῶν Γραφῶν, παρέδωκε τὸ πνεῦμά του.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Σιναΐτου, ἐν Τζούνισα τῆς Σερβίας. (ιδ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Χριστοφόρου Γκουριέλι τοῦ Γεωργιανοῦ, ἐν Δαμασκῶ μαρτυρήσαντος. (ιε' αἰ.)

Στίχ. Φέρων, Χριστοφόρε, Χριστὸν σὴ καρδίᾳ,

Τούτῳ παρέστῃς Αὐτὸν ὁμολογήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου, ἐπισκόπου Λητῆς καὶ Ῥεντίνης. (†1490)

Στίχ. Χορήγει τὰ κρείττονα, τοῖς τιμῶσί σε,
ὡς ἔνθεον φίλον Σωτῆρος, Ἀκάκιε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Νικοδήμου τοῦ Μετεωρίτου. (†1551)

Στίχ. Τί δαί σὺ Νικόδημε; Εἶπέ σὸν πάθος.
Τεθανάτωμαι δι' ἀγάπην Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δανιήλ, τοῦ ἐκ Τσιοτίου (Φαρκαδόνας), καὶ ἐν τῇ μονῇ Μεγάλου Μετεώρου ἀσκήσαντος. (15' αἰ.)

Στίχ. Ἐκ Τσιοτίου ἀπῆλθες θεοφόρε,
Καὶ ἐν τῷ βράχῳ ἀνῆλθες θεηγόρε,
ἐνθα θεοφιλῶς ἠσκήθης ἀπαύστως,
διὸ σὺ ἔλαβες στεφάνους ἐσχάτως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου ἀσκητοῦ, τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνία. (†1579)

Στίχ. Γέρα πρόπουσι Γερασίμῳ τῷ νέῳ,
Τῷ τοῖς γέρασι τῶν παλαιῶν στεφθέντι.

Ἦν ὁ Ὅσιος Πατὴρ Γεράσιμος, ἐκ τῆς Πελοποννήσου ὀρμώμενος, ἐκ χώρας λεγομένης Τρίκκης, ἢ Τρίκκαλα, κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν. Ἔτυχε γονέων οὐχ ἥττον τὴν εὐσέβεια εὐγενῶν, ἢ τὸ γένος, καὶ πλουσίων ἀρκούντως. Ἀφ' οὗ ἤλθεν εἰς ἡλικίαν, περιῆλθεν καὶ Ἑλλάδα, καὶ Θετταλίαν, καὶ Θράκην, ζητῶν πανταχοῦ τὴν ψυχικὴν τελειότητα. Διέτριψεν ἱκανὸν καιρὸν μονάσας ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω, ἐν ᾧ τοῖς τῆς ἀρετῆς καλλίστοις ἀνθεσιν, αὐτὰ παρὰ τοῖς ἐκεῖσε ἀσκουμένοις μοναχοῖς ἔγνω, ἑαυτὸν καθωράϊσε. Μετὰ δὲ ταῦτα εἰς τοὺς σεβασμίους τόπους τῆς Ἱερουσαλὴμ μετέβη, χάριν προσκυνήσεως, ὅπου διαμείνας ἱκανὸν καιρὸν, εἰς τὸν τῆς ἱερωσύνης βαθμὸν κανονικῶς ἀνεβιβάσθη παρὰ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Γερμανοῦ, παρ' οὗ καὶ συγχώρησιν λαβὼν, μετέβη εἰς τὰ περὶ χωρὰ τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου καὶ τεσσαρακονθήμερον νῆστις διετέλεσε, κατὰ μίμησιν τοῦ Δεσπότη, καὶ πολλοὺς περιελθὼν τόπους, καὶ νήσους, τελευταῖον καὶ τὴν ἡμετέραν νῆσον κατέλαβεν, ἐνθα πολλοὺς διετέλεσε χρόνους, τοὺς πιστοὺς παραινῶν καθ' ἑκάστην εἰς τὸ κατὰ Χριστὸν καὶ θεαρέστως ζῆν.

Εἰς γηραλαίαν δὲ ἤδη ἐληλακῶς ἡλικίαν, καθ' ἑαυτὸν μονάσαι ἠθέλησε. Διὸ εὐρῶν τινὰ ναὸν πεπαλαιωμένον ἐν τινι τόπῳ Ὀμαλᾷ καλουμένῳ, ἀνήγειρε τοῦτον, καὶ ἐκ βάθρων ἀνεκαίνισε, καὶ εἰς διαγωγὴν ἰδίαν ἀνωκοδόμησεν. Ἄλλ' οἱ ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ προέχοντες τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὴν ἐπιγνόντες, ἠνάγκασαν αὐτὸν ἀποδεχθῆναι τὰς ἐκείνων θυγατέρας, ὅσαι δηλαδὴ τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ἠσπάζοντο, καὶ θεαρέστως βίον προείλοντο. Ἐδέχθη δὲ τὸ τοιοῦτον βᾶρος διὰ ψυχικὴν ὠφέλειαν ὁ Πατὴρ, καὶ συνήχθησαν τὸ πρῶτον τινές, ἃς καὶ διετέλεσε διδάσκων τὴν ἀγγελικὴν καὶ μοναδικὴν πολιτείαν χρόνους οὐκ ὀλίγους. Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατὴρ διέτριψε χρόνους τριάκοντα καὶ ἐν τῇ οἰκοδομηθείσῃ παρ' αὐτοῦ μονῇ καὶ ἐν ἄλλῳ τόπῳ, ἄρτου τὸ σύνολον μὴ γευσάμενος, ἀλλὰ διέζη ὀσπρίοις μόνον ὀλίγῳ ὕδατι βεβρεγμένοις, καὶ συνεχῶς δακρυοῖς καὶ προσευχαῖς, καὶ ἀγρυπνίαις ἑαυτὸν καθήγεινε. Καί ποτε τῆς νήσου ὑπ' ἀνομβρίας πασχούσης, διὰ προσευχῆς ὑετὸν καταταγῶν, ἐθεράπευσεν. Οὐ μὲν δὲ ἄλλα καὶ πολλοὺς ἀσθενεῖς, καὶ δαιμονῶντας ἰάσατο, ὧν τὰ πάθη καὶ τὰ ὀνόματα μακρὸν ἂν εἶη λέγειν. Πιστεύεται βεβαίως παρὰ πᾶσι τοῖς ἐνταῦθα χριστιανοῖς διαφυλαχθῆναι τὴν

νήσον ταύτην ἀναιχμαλώτιστον, ἐν τῷ καιρῷ τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν μάχης, διὰ προσευχῆς τοῦ αὐτοῦ Πατρός.

Τῶν δὲ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ θαυμάτων, εἰ ἔστι τις ἐκ τῆς νήσου ταύτης, ἢ καὶ τῶν ἐκείνου συγγενῶν, ὃς μὴ μετέλαβεν ἐκ τούτων, γέγονεν ὁμῶς θεατῆς πολλῶν. Γυνή τις δαιμονιζομένη ἤχθη εἰς τὴν τοῦ Ἁγίου Μονὴν θεραπείας χάριν, ἣτις εὐκαιρίας λαχοῦσα, καὶ ὑπὸ σατανικῆς ἐνεργείας κινουμένη, κατέπεσεν εἰς φρέαρ βαθύτατον· ἀλλ' ἐπιφανέντος τοῦ Ἁγίου, οὐ μόνον διεσώθη τοῦ πνιγμοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐνοχλοῦντος αὐτὴν δαίμονος ἠλευθερώθη. Ἐκοιμήθη δὲ οὗτος ὁ Ὅσιος ἐν ἔτει τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 1579, Αὐγούστου 15. Ἐπειδὴ δὲ ἦν ἀδύνατον κρύπτεσθαι, ἢ τοῦ Ἁγίου ἀρετῆ, διὰ τοῦτο μετὰ τὸ αὐτοῦ θάνατον ἠβουληθήσαν ποιῆσαι ἀνακομιδὴν τοῦ Λειψάνου, ἣτις καὶ γέγονε παρὰ τοῦ Ἐξάρχου τοῦ τότε τὸν θρόνον τῆς βασιλευούσης πόλεως Ἱερεμίου κανονικῶς, καὶ νομίμως κατέχοντος, ἐν ἔτει 1581. Ἀλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ἐναντίων πρὸς κατηγορίαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν κινούμενοι, ἐλάλουν ἀσέβειαν, ἠναγκάσθημεν, προσταγῇ τοῦ μακαρίτου Φιλαδελφείας Κυρίου Γαβριήλ, αὐθις ἐνταφιάσαι, ὃ καὶ γέγονεν. Ἐάσαντες δὲ τὸ ἱερὸν ἐκείνον λείψανον ἐν τῇ γῆ μέχρι τῆς τοῦ Φιλαδελφείας διορίας, καὶ πάλιν δευτέραν ποιήσαντες ἀνακομιδὴν, εὐρομεν τὸ αὐτὸ λείψανον ἀκέραιον, πᾶσαν εὐωδίαν ἐκπέμπον, καὶ ἰάματα. Ἐμεινε δὲ ἐν τῇ γῆ τὸ τοῦ Ἁγίου λείψανον καὶ πρῶτον, καὶ ὕστερον χρόνους δύο καὶ μῆνας ὀκτώ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, ἀρχιεπισκόπου Εὐρίπου, κτίτορος τῆς μονῆς Πεντέλης. (†1590)

Στίχ. Τιμήσας Τιμόθεος Θεόν, τοῖς ἔργοις,

Τιμῆς παρ' αὐτοῦ ἠξίωται τῆς ἄνω.

Τιμήσας Τιμόθεος Θεὸν ὀσίως

Θεόθεν τετίμηται τοῖς θαυμασίοις.

Δεκάτη Τιμόθεος ἡδὲ ἕκτη θώκῳ Θεοῖο ἔστη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥαφαήλ τοῦ ἐν Βανάτῳ τῆς Σερβίας. (†1592)

Στίχ. Ῥαφαήλ ἔχων ἀγγελικὸν τὸν βίον,

Χαίρων κοιμηθεὶς συνοικεῖ τοῖς ἀγγέλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Σταματίου τοῦ ἐκ Βόλου καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1680)

Στίχ. Ὁ Σταμάτιος εὔρε τῶν κάτω στάσιν,

Ἄεικίνητον δ' εὔρε τῶν ἄνω δρόμον.

Οὗτος ὁ εὐλογημένος Σταμάτιος ἦτο ἀπὸ ἐν χωρίον τοῦ Βόλου, λεγόμενον Ἅγιος Γεώργιος, τῆς ἐπαρχίας Δημητριάδος. Συνέβη δὲ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν χώραν του ἀπὸ τὴν βασιλείαν ἕνας Ἁγᾶς, διὰ νὰ συνάξῃ τὰ βασιλικά δοσίματα, ἦτοι τοὺς φόρους, ὁ ὁποῖος ἔκαμνε πολλὰς ἀδικίας, καὶ καταδυνάστευε τοὺς χριστιανούς, ὡς τὸν παλαιὸν καιρὸν ὁ Φαραὼ τὸ γένος τῶν Ἑβραίων εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἦτο τὸ κακὸν ὑπὲρ τὴν δύναμιν των, ὅθεν μὴ δυνάμενοι νὰ δώσουν οἱ χριστιανοί, ὑπῆγαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, θαρρόυντες νὰ εὔρουν κρίσιν, καὶ δικαιοσύνην. Παρουσιάσθησαν λοιπὸν καὶ εἰς τὴν Ὑψηλὴ Πύλῃν ἐνώπιον τοῦ Βεζίρου τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Βασιλέως, καὶ ἔκλαιον τὴν ἀδικίαν των. Ὁ δὲ ὡς ἤκουσε,

θέλων νὰ κάμη χάριν εἰς τὸν ἀδικητὴν ἐκεῖνον Ἀγᾶν (ἐπειδὴ καὶ ἦτο φίλος του) ἐπρόσταξε νὰ τοὺς διώξουν. Δέροντες λοιπὸν τοὺς χριστιανοὺς καὶ σπρώχνοντες αὐτοὺς οἱ ἄνθρωποι του, τοὺς ἔβγαλαν ἔξω, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἦτον εἷς καὶ ὁ μακάριος οὗτος Σταμάτιος. Τινὲς δὲ Ἀγαρηνοὶ φίλοι τοῦ ἀδικητοῦ ἐκεῖνου, ἰδόντες αὐτὸν ὅπου ἐφώναζε διὰ τὸν ἀδικητὴν, περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τὸν ἐπῆραν καὶ τὸν ὑπῆγαν εἰς τὸν Βεζίρη, λέγοντες, ὅτι αὐτὸς ἔγινε Τοῦρκος, καὶ τώρα εἶναι χριστιανός, καταμαρτυροῦντες οἱ κατάρατοι, καὶ συκοφατοῦντες τὸν μάρτυρα. Ὁ δὲ Μάρτυς ἠρνεῖτο λέγων, ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον ἐποίησε. Τὸν ἔπεμψε λοιπὸν ὁ Βεζίρης εἰς τὸν Κριτὴν ὅπου κρίνει τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις. Ὅθεν ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ Κριτής, ἂν ἀληθῶς ἔγινε Τοῦρκος. Ὁ δὲ Μάρτυς πάλιν ἠρνεῖτο, ὅτι ἀδίκως τὸν συκοφαντοῦν. Ἐγὼ λέγει τοιοῦτον πράγμα δὲν ἔκανα, ἀλλὰ οὐδὲ ἦλθε ποτὲ εἰς τὸν νοῦν μου τοιοῦτος λογισμός. Ὁ Κριτής τοῦ λέγει, καὶ ἂν δὲν ἔγινες γένου τώρα, καὶ ἔλα εἰς τὴν ἰδικὴν μας πίστιν. Ὁ δὲ Μάρτυς γεγонуῖα τῇ φωνῇ ἀνέκραξε, μὴ μοι γένοιτο νὰ ἔλθω εἰς τόσῃν ἀγνωσίαν, ὡς Κριτά! Καὶ νὰ ἀρνηθῶ τὸν Χριστὸν μου· κάλλιον μοι εἶναι νὰ ἀποθάνω, καὶ νὰ εἶμαι μὲ τὸν Χριστὸν μου, πᾶρεξ νὰ ζῶ εἰς τοῦτον τὸν κόσμον μὲ μυρίας ἀναπαύσεις, καὶ δόξας βιωτικές. Ὁ δὲ Κριτής, ἰδὼν τὸ στερόδον τοῦ Μάρτυρος, τὸν ἔπεμψε κατεπειγόντως εἰς τὸν Βεζίρη, καὶ τοῦ ἐμήνυσε τὴν πολλὴν σταθερότητα ὅπου ἔχει εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ Βεζίρης ἔπασχε μὲ πολλοὺς τρόπους, καὶ κολακείας, ἵσως νὰ τὸν μεταστρέψῃ ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἔλεγε· ἂν γένης Τοῦρκος θὰ σὲ κάμω πρῶτον τοῦ παλατίου μου, καὶ θὰ σοῦ δώσω πλοῦτον πολύν, καὶ δόξαν καὶ τιμὴν. Ὁ δὲ Μάρτυς λαμπρᾶ τῇ φωνῇ ἐνόησεν· Ἐγὼ, πλοῦτον, καὶ δόξαν, καὶ τιμὴν ἔχω τὸν Χριστὸν μου, ὅστις μοῦ ἔχει κατοικίαν ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανοὺς, δόξαν ἀμάραντον, καὶ ζωὴν αἰώνιον· αἱ δὲ ἰδικαὶ σου τιμαὶ καὶ δόξαι, εἶναι φθαρταί, καὶ μάταιαι, καὶ ταχέως ἀπολοῦνται ὁμοῦ μὲ ἐκεῖνους ὅπου τὰς ζητοῦν. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βεζίρης, τὸν ἔπεμψεν εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἐπρόσταξε νὰ τὸν τιμωροῦν, καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς τὸν ἔβγαλαν ἀπὸ τὴν φυλακὴν, καὶ τὸν ἔστησαν ἔμπροσθεν τοῦ βήματός του, καὶ ὑπέσχετο πάλιν τὰ αὐτά. Καὶ ἰδὼν, ὅτι δὲν πείθεται εἰς τὸ θέλημά του, τὸν ἠπέλιψεν, ὅτι θὰ τοῦ κάμη μεγάλας, καὶ φρικτὰς τιμωρίας. Ὁ δὲ Μάρτυς ὡς παιγνία ταῦτα λογιζόμενος ἔλεγεν· ἂν καὶ μυρίους θανάτους μοὶ δώσης ἐγὼ τὸν Χριστὸν μου δὲν ἀρνοῦμαι, ἀλλ' εἶμαι ἔτοιμος νὰ βασανίζωμαι διὰ τὸ ὄνομά του, εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βεζίρης, καὶ ὀργῆς μεγάλης ἐμπλησθεὶς, τῷ παρέδωκε τῷ ἐπάρχῳ νὰ τὸν ἀποκεφαλίσῃ. Ὅστις, λαβὼν τὸν μακάριον τοῦτον Σταμάτιον καὶ φέρων αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ βασιλικοῦ παλατίου, εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν, ἀπέτεμε τὴν ἀγίαν αὐτοῦ κεφαλὴν. Καὶ οὕτως ἠξιώθη ὁ μακάριος νὰ συμβασιλεύῃ μὲ τὸν Χριστὸν, δι' ὃν καὶ ἐτιμήθη· οὐ ταῖς πρεσβείαις τύχοιμεν ἅπαντες τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀποστόλου, τοῦ ἐκ τῆς κωμοπόλεως Ἁγίου Λαυρεντίου καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθλήσαντος, ἐπὶ τῆς βασιλείας σουλτὰν Μεχμέτ τοῦ δ'. (†1686)

Στίχ. Ἀπῆρας ὄντως εἰς μονὰς τῶν Ἀγγέλων,

Πτεροῖς ἀγώνων φαίδιμος λίαν μάκαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων νεομαρτύρων Κωνσταντίνου Μπραγκοβεάνου-Καντακουζηνοῦ, βοεβόδα Ῥουμανίας, τῶν υἱῶν αὐτοῦ Κωνσταντίνου, Στεφάνου, Ῥάδου καὶ Ματθαίου, καὶ τοῦ

συμβούλου αὐτοῦ Ἰωαννικίου Βακαρέσκου, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποκεφαλισθέντων. (†1714)

Στίχ. Ἡγεμονικὴ ἐξὰς σεπτῶν Μαρτύρων,
Δίδωσι κάραις Χριστῶ πανθηγεμόνι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς ἐν Μεγάροις εὐρέσεως τῶν λειψάνων (1798) τῶν ἁγίων ἕξ μαρτύρων, Σεραφεῖμ, Δωροθέου, Ἰακώβου, Δημητρίου, Βασιλείου, καὶ Σαράντου. (†362)

Στίχ. Ἐξ ἐγκάτων γῆς Μαρτύρων τὰ ὀστέα,
Ἐν Μεγάροις ὤφθησαν πηγαὶ χαρίτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πανήγυρις τοῦ ναοῦ Παναγίας Πρέκλας (ἦτοι ὑπερενδόξου) ἐντὸς τοῦ Κάστρου ἐν τῇ νήσῳ Σκιάθῳ.

Στίχ. Ὑπερύμνητε καὶ ὑπερευλογημένη,
Σκέπε καὶ φύλαττε τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, πνευματικοῦ τῆς μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Βάρατεκ ἐν Ῥουμανίᾳ. (†1828)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὀσίας Ματρώνης (Πόποβα), ἐν τῷ σχήματι Μαρίας, μαθητρίας τοῦ ἁγίου Τύχωνος τοῦ Ζαντόνσκ. (†1851)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων νεομαρτύρων, Βλαδιμήρου ἱερέως καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Βόριδος. (†1931)

Στίχ. Μάρτυρες δύο κράζουσιν ὁμοφώνως,
Χριστὸς ἡ ζωὴ, αὐτῶ ἀκολουθεῖτε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ ἡσυχαστοῦ, ἐκ Πάρου καταγομένου, ἀσκητοῦ σπηλαιώτου, κατὰ θείαν εὐδοκίαν ἀναζωπυρώσαντος τὸν μοναχισμόν, ἰδίᾳ δὲ καὶ τὸν ἡσυχασμὸν ἐν Ἄθωνι, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς. (†1959)

Στίχ. Γῆς μεταστὰς πρὸς πόλου τρέχεις πλάτος,
Ἐνθα σου καὶ ἦν τὸ πρὶν ἡ θεωρία.

Σχολάσας ἐν τῷ Ἄθωνι ὁ Ἰωσήφ ἐκ Πάρου,
Θεῶ τῷ ζῶντι πάρεστι, ὡς ἡσυχίας φίλος.

Οὗτος μαρτυρικὴν καρτερίαν ἐπιδειξάμενος ἐν πάσῃ τῇ ζωῇ αὐτοῦ, μετέστη πρὸς Κύριον τῇ ἰε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μετετέθη δὲ ἡ μνήμη αὐτοῦ κατὰ τὴν σήμερον διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς ἐορτῆς τῆς Θεοτόκου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὠδὴ α'

Π ε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη η ι
ε ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε μνη μη σθ παν
τας συ νη γα γε το προς ευ φρο συ νην τας πι ςας
εξ αρ χς σης Μαρι αμ με τα χο ρων και τυ μπανων
τω Σω α δοντας Μο νο γε νει εν δο ξως ο τι
δε δο ο ξα α σται

ὠδὴ γ'

Η δη μι ρο γι κη και συ νε κτι κη των
α πα αν των Θε ου σο φια και δυ να μις α
κλι νη α κρα δαντον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι
στε μο νος γα αρ ει α γι ος ο εν α γι οις α
να παυ ο ο με ε νος

ὠδὴ δ'

Ρ η σεις Προ φη των και αι νιγ μα τα την σαρκω
σιν υ πε φηναν την εκ Παρ θε νθ σθ Χρι στε φεγ

γος αστρα πης σθ εις φως ε θνων εξ ε λευ σε σθαι

και φω νει σοι α βυσσος εν α γαλ λι α σει τη

δυ να μει σθ δο ξα φι λα ανθρωω πε

ὠδὴ ε΄

Tο θει ον και αρ ρη τον καλ λος των α ρε

των σθ Χρι στε ε δι η γη σομαι εξ α ι δι

ου γαρ δο ξης συ υ να ι δι ον και εν υ πο στα

τον λα αμ ψας α παυ γα σμα παρ θε νι κης α πο

γα στρος τοις εν σκο τει και σκι α σω μα τω

θεις α νε τειλας η η λι ι ος

ὠδὴ ς΄

Aλι ον πο ντο γε νες κη τω ον ε ντο

σθι ον πυρ της τρι η με ρα τα φης σθ τι προ

ει κο νι σμα ου Ι ω νας υ πο φη της α α

να δε δει κται σε σω σμε νος γαρ ως και προ πε πω το

ο ο α σι νης ε βο ο α θυ σω σοι με τα φω

νης αι νε σε ως Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ζ'

I τα μω θυ μω τε και πυ ρι θει ος ε ε ρω ς
 α ντι τατ το με νος το με εν πυρ ε δρο σι ζε
 τω θυ μω δε ε γε ε λα θε ο πνευ στω λο γι
 κη τη των Ο σι ων τρι φθο γγω λυ υ ρα α ντι
 φθε γγο με νος μϋ σι κοις ορ γαν οις εν με σω
 φλο γο ο ος ο δε δο ξα σμε ε νος των Πα τε
 ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φ ο ο γα δρο σι ζε σαν ο σι ρς δυ σ σε
 βεις δε κα τα φλε γε σαν Αγ γε λος Θε ου ο παν
 σθε νης ε δει ξε παι σι ζω αρ χι κη ην δε
 πη γην ειρ γα σα το τη ην Θε ο το κον φθο
 ραν θα να τϋ και ζω ην βλυ στα νϋ σαν τοις
 μελ πϋ σι τον Δη μι ρρ γον μονον υ μνϋ ϋ με
 εν οι λε λυ τρω με ε νοι και υ περ υ ψϋ μενεις

παν τας τας αι ω να α α ας
 * * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την αδι
 α φθορωσ Θε ον Λο γον τε κσ σαν την ον τωσ
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την αδι
 α φθορωσ Θε ον Λο γον τε κσ σαν την ον τωσ
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την αδι

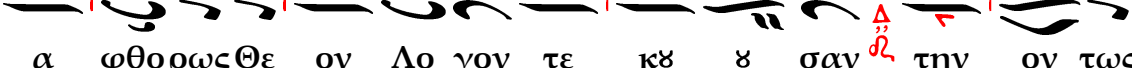

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

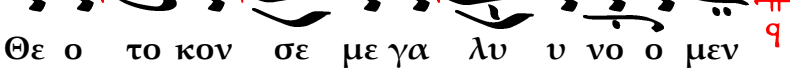

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

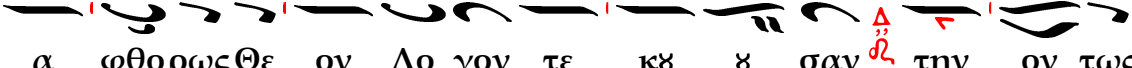

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

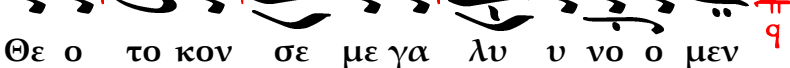

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορωσθε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τωσ
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία. Ὠδὴ θ'.

A ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο
 με εν σε την μο νην Θε ο το κον
N ε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι εν
 σοι Παρ θε νε Α χρα ντε παρ θε νευ ει γαρ το
 κος και ζω ην προ μνη στε ευ ε ται θα να τος η
 με τα το κον Παρ θε νος και με τα θα να τον
 ζω σα σω ω ζοις α ει Θε ο το κε την κλη ρο νο
 μι ι α αν σϛ ς ς ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ς

T ων Α πο στο λων ο δη μος συν α θροι σθεις

ε εν νε φε λαις α ξι ο χρε ως κη δευ ει
την τϛ Κυ ρι ς ς Μη τε ρα πα ροντος και τϛ
ς Σω τη η ρος συν μυ ρι α σι ιν Α γγε
λω ων (δίδς)

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α ανων αι νει ει ει τε α αυ
τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α
μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνοος τω
ω ω Θε ε ε ε ε ω

Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἁγίας Εἰκόνος γ' εἰς δ'.

Ποίοις εὐφημιῶν. ᾠχος Δι-θ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κα τα το πληθοσθης με γα λω συ νης α αυ του
Π οι οι οι οισ οι γη γε νει ει ειεις ο ο ομ
μα α α α σι ε πο ψο ο με ε ε θα α
σθ ς τη η ην Ει κο ο να ην τα των Α γγε ε
ε ε λων στρα α τε ε ευ μα α α τα βλε πειν
α δε ω ως ς ς ς δε δυ υ νη η η ην ται
θε ἰ κω φω τι α στρα α α πτο με ε νην
α α παι αι ρει γαρ α πο γης α α α πι στω ων ση η
η με ε ε ε ρον και πο ο λιν προς Βα σι λι
δα α α και λα ο ο ον ε ευ σε ε ε βη ε
πι δη μει ει θει ει ει α νε ευ σει ης περ τη
ει ει σο ο ο ο δω ε πευ φραι αι αι αι νον ται αι
Βα α α σι ι ι ι λεις προς πι πτον τες τα αυ τη
με τα φο βς Χρι στε και αι πι ι ι στεε ε ε

ως ^Δ

Στίχ. β'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ εν ^χ

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα ^Δ

Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν ...

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ

εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω ^Δ

Ποι οι αις οι χο ι κοι οι οι οι ψα α αυ ^Δ

σο ο ο ο μεν της ει κο ο νο ο ος οσ ο ^Δ

λο ο γε ε ε πα λα α μαις οι ρε ρυ πω με ε ^Δ

ε ε νοι τοι οισ πται αι αι σμα α α σι τσ α να ^{Νη}

μαρ τη η τσ ο ο Θε ο ο η η η η μων οι εν ^Δ

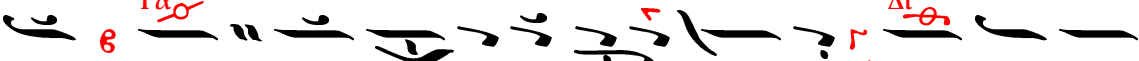

μο λυ σμοις τσ α α α προ σι ι τσ κα λυ υπ τει τα ^Δ

χε ρσ βιμ τα α ας ο ψει εις τρε ε ε μο ο ο ον ^Δ

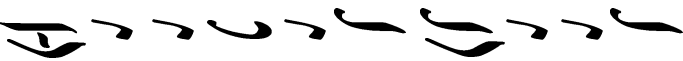
τα ο φε ε ρει τα Σε ρα φιμ ο ο ο ραν τη ην ^Δ

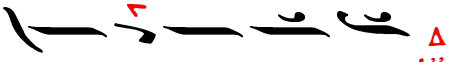
δο ο ο ξα α α αν οσ φο ο βω δσ ο λευ ει ει ει ^Δ

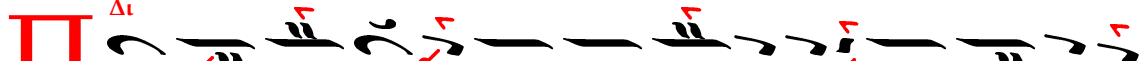
σοι κτι ι σις μη ον κα α τα α κρι ι ι νης ^Δ

 α να ξι ι ι ι ως σθ ς τη η ην Μο ο ο ορ

 φην ^{Γα} Χρι ι στε ε ε την φρι ι κτη ην ^{Δι} α σπα ζο

 με νθς η μας ε εκ πι ι ι στεε ε ε ως

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· ^Δ αινείτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^Δ

 πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

 Κυ υ υ ρι ον ^Δ

Π ^{Δι}

 α α α λιν Δε σπο τι κη η ηης πα α α

 ρε ε ε ε στι ^ε πα νη γυ υ ρε ε ε ω ως

 θει ει α α α η με ε ρα ^Δ ο γαρ εν υ ψι ι

 ι ιστοις κα α θη η η με ε ε ε νος ^{Νη} νυν η μας

 σα φω ως ε ε ε πε σκε ε ψα α α το ^{Δι} δι α

 της σεπ της αυ τθ ς ς Ει κο ο νος ^Δ ο α α νω τοις

 Χε ρθ βιμ ω ω ν α θε ε ω ω ω ρη η η η

 τος ^ε ο ρα α ται δι α γρα φης οι οι οισ περ ω ω

 μοι οι οι ω ω ω ω ται ^ε Πα τρος α α να ρ χώ ω ω

 δακ τυ υ λω ^Δ μορ φω θει εις α αρ ρη η η τως ^Δ

καθ ο μοι οι οι οι ω σι ιν τη η ην α α α αυ τσ
ην πι στει και αι πο ο ο θω προ σκυ νεν τες α γι
α α ζο ο ο με ε ε ε θα

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α α μην

Η των ου ρα νων υ ψη λο τε ρα α υ
πα α α α αρ χσ σ σα και των Χε ρσ
βιμ ε ε εν δο ο ο ξο τε ε ρα και πα σης κτι
σε ω ως τι ι ι μι ι ι ω ω τε ε ε ρα η δι
υ περ βαλ λσ σα α αν κα θα ρο ο ο ο ο ο
τη η η η τα της α ι δι σ Ου σ σι ι ι
ας δο χει ο ο ν γε ε ε γε ε ε νη με ε νη εν

ταις τῷ Υἱ ὁ χε ερ σι ^Δ ση με ροντην πα να γι αν
πα ρα τι ι ι ι θε ται αι ψυ υ χη ην ^θ και συν αυ
τη πλη η ρῶ ὁ ὁ ται τα συ υμ πα α αν τα
α χα α α ρας ^Δ και η μιν δω ω ρει ει ει
ται το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος ^Δ

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος ^Δ Δι-θ.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως ^Δ δο ξα εν υ
ψι σοις θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
δο κι ι α ^Δ

Υ μνθ μεν σε ευ λο γῶ μεν σε προ σκυ νῶ μεν σε
δο ξο λο γῶ μεν σε ευ χα ρι στῶ μεν σοι δι α την με
γα α λην σῶ δο ο ξαν ^Δ

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πῶ ρα νι ε θε ε ε Πα
τερ παν το κρα α τορ ^Δ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σῶ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα ^Δ

Κυριε ο Θεος ο αμνος τω Θεου ο Υι
ος τω Πατρος ο αιρων την αμαρτιαν τω κο
ο ο σμυ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων
τας αμαρτιας τω κο ο σμυ

Προσ δε ξαι την δε ησιν η μων ο καθη με νος
εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ει μο νος Κυ
ριος Ι η σος Χριστος εις δο ο ξαν Θεου Πατρος
α μην

Καθε καστην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τω αι ω νος

Κατα ξι ω σον Κυριε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τω φυ λα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυριε ο Θεος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σ ε ι ς τ ε ς αι ω ω ν α ς α μ η ν

Γ ε νο ι το Κυ ρι ε το ε λε ο ς σ ε φ η μ α ς κα

θα πε ρ η λ πι σα με ν ε πι σε

Ε υ λο γ η το ς ει ει Κυ ρι ε δι δ α ξ ο ο ν με τα

δι και ω μα τα α σ ε

Κ υ ρι ε κα τα φυ γ η ε γε ν η θ η ς η μ ι ν εν γε νε

α και γε νε α ε γ ω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ο ν με ι α σ αι τη ν ψ υ χ η η ν μ α ο τι η μα ρ το ο ν

σοι

Κ υ ρι ε π ρ ο ς σε κα τε φυ γ ο ν δι δ α ξ ο ν με τ ε

ποι ει ν το θε λ η μα α σ ε ο τι συ ει ο Θε ο ο ς

μ α

Ο τι πα ρ α σοι π η γ η ζ ω η ς εν τ ω φω τι

ι σ ε ο ψ ο ο με θα φω ς

Π α ρ α τει ν ο ν το ε λε ο ο ς σ ε το ι ς γ ι ν ω σ κ α

σι ι σε Α γι ο ς ο Θε ο ς Α γι ο ς ι σ χ υ ρ ο ς

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

και ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

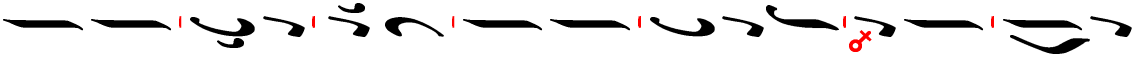

Τ ην α α χραντον ει κο να σθ προσκυ νθ μεν α

γα θε αι τς με νοι συγ χω ρη σιν των πται σμα των η

μων Χρι στε ο Θε ος βλ η σει γαρ ηυ δο κη σας

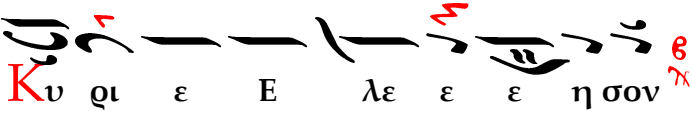
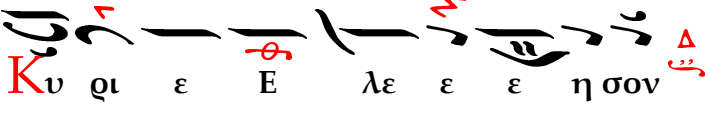
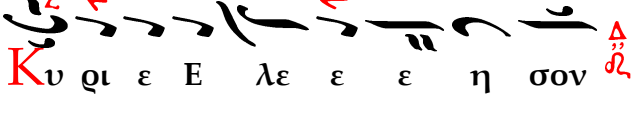
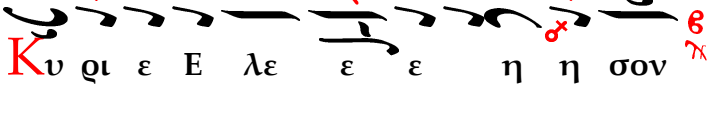

σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ς

ε πλα σας εκ της δλ λει ας του εχθρ ο θεν ευ χα

 ρι ζωςβο ω μεν σοι χα ρας ε πληρωσας τα πα ντα

 ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι

 τον κο ο ο σμο ο ο ον
 * * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

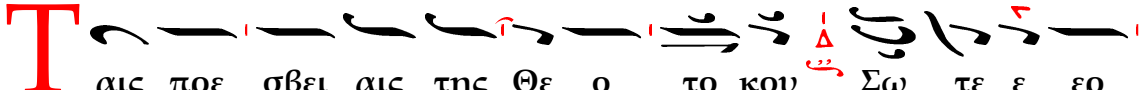

Ἦχος πλ. Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

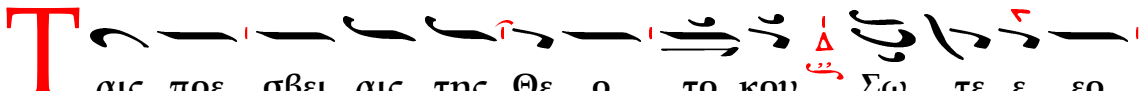
Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.
Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι. ς

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. (Ψθ' 1-2)

 Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (Ψθ' 14)

 Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. γ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. (οε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θη

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

δ ι α

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περι σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (ποστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (μζ' 9)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. δ'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 στα νρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἔτοίμη ἡ καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. (ρζ' 2)

Εν τη Γεν νη σει την πα ρ θε νι αν ε φυ λα ξας
 εν τη Κοι μη σει το κο σμον ου κα τε λι πες Θε ο
 το κε με τε στης προς την ζω ην Μη τη ρ υ πα α
 αρ χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις
 λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μων'

Στίχ. β'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε' 3)

Εν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα ξας
εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο
το κε με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ πα α
αρ χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις
λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μων'

Στίχ. γ'. ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. (ριε' 7)

Εν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα ξας
εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο
το κε με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ πα α
αρ χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις
λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω
ων

***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

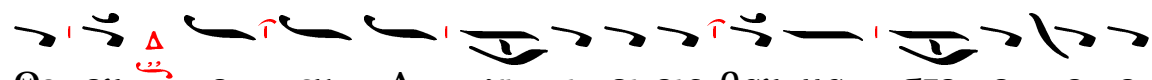
Εισοδικόν.

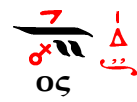
(Ἐὰν εισοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο

 ος

ὁ β' χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

***

Ἀπολυτίκια

Ἦχος Δι-θ

Tην α α χραντον ει κο να σθ προσκυ νθ μεν α

γα θε αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σματων η

μων Χρι στε ο Θε ος βλ η σει γαρ ηυ δο κη σας

σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ρς

ε πλα σας εκ της δλ λει ας του εχθρ ο θεν ευ χα

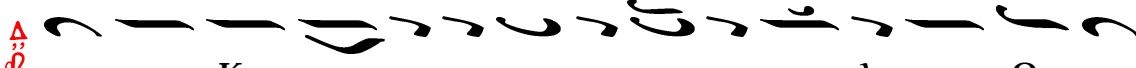

ρι ζως βο ω μεν σοι χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα

ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι

τον κο ο ο σμον

Ἦχος Πα ρ

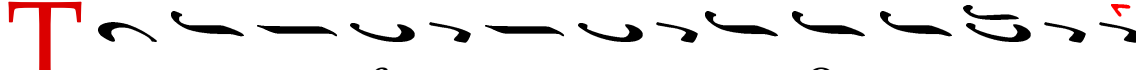
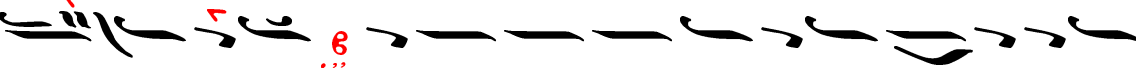

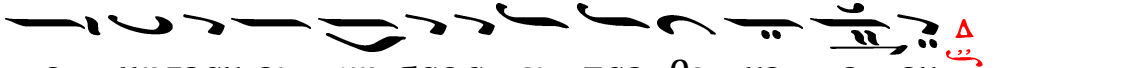
Eν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα ξας

 εν τη Κοιμησει του κοσμου ουκατελιπες Θεο

 το κεμετεστης προς την ζωην Μητηρ υπαα

 αρχουσα της ζωης και ταις πρεσβειαις ταις σαις

 λυτρου μενη εκθανα τουτας ψυχας η ημων'

καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.
(Ψάλλεται ἀπὸ εἴ' ἕως κγ' Αὐγούστου).

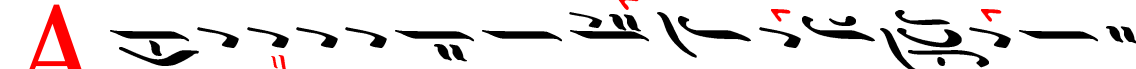

Ἦχος Δι-θ

Tην εν πρεσβειαις ακοιμητον Θεο το ο ο

 ο ο ο κον και προστασιαις αμεταθετον ελ

 πι ι δα ταφος και νεκρωσις εκεκρατησεν

 ως γαρ ζωης Μητερα προς την ζωην μετεστησεν

 ο μητρανοι κησας αειπαρθενο ο ον

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Aαγιος ο ο ο Θεο ο ο ο ος

 ααγιος ο ο ος ι ι ι σχυρο ο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ωνων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν
A α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

***

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ις' Αὐγούστου.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα ὁμοίως.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ξη').

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου.

Στίχ. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγὼ ἢ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ᾠδῆς Βου Σ

Μ ἠ ἀ πο στρε ε ψησ το προ σω πο ον σα
πο τσ παι δο ος σα

Στίχ α'. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγὼ ἢ σωτηρία σου ὁ Θεὸς

ἀ ντι λα βοι το ο μσ

Μ ἠ ἀ πο στρε ε ψησ το προ σω πο ον σα
πο τσ παι δο ος σα

Στίχ. β'. Ἰδέτωσαν οἱ πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐκζητήσατε

τὸν Θεὸν καὶ ζη η σε ται η η ψυ χη υμων

Μ ἠ ἀ πο στρε ε ψησ το προ σω πο ον σα
πο τσ παι δο ος σα σ σ σ σ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(γ' 13 - δ' 5)

Τέκνον Τιμόθεε, οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι γράφω ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε τάχιον· ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἣτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας. καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ. Τὸ δὲ Πνεῦμα ρητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, κωλυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάλληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς ξδ').

Ἦχος Δι' α

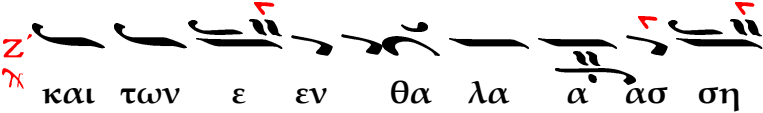
Musical notation for the first part of the hymn, including a large red 'A' and various notes with Greek letters (λλη η, λϑ, ι̇ ι̇, α, A, λλη η, λϑ, ϑ, ι̇ ι̇ ι̇ ι̇, α, A, α α α α, α, λλη η η, λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ, ι̇ ι̇ ι̇ ι̇, α).

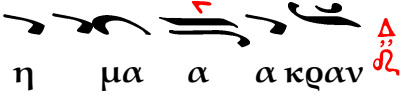
Στίχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται Ζ'

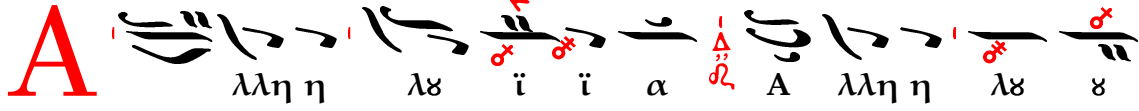
Second part of the musical notation, including a large red 'A' and various notes with Greek letters (ευ χη ε εν Ι ε ε ρϑ ϑ σα α α α λημ, λλη η, λϑ, ι̇ ι̇, α, A, λλη η, λϑ, ϑ, ι̇ ι̇ ι̇ ι̇, α, A, α α α α, α, λλη η η).

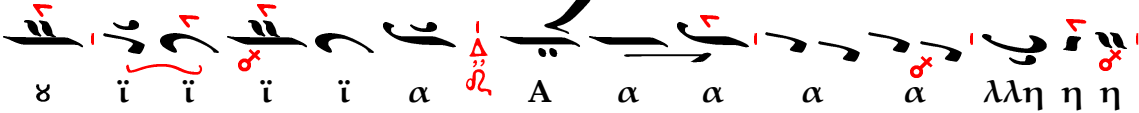

 λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ï ï ï ï α

Στίχ. Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων

τῶν περάτων τῆς γῆς

 και των ε εν θα λα α ασ ση

 η μα α ακραν

A

 λλη η λϝ ï ï α A λλη η λϝ ϝ

 ϝ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η

 λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ï ï ï ï α α α α α

 α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

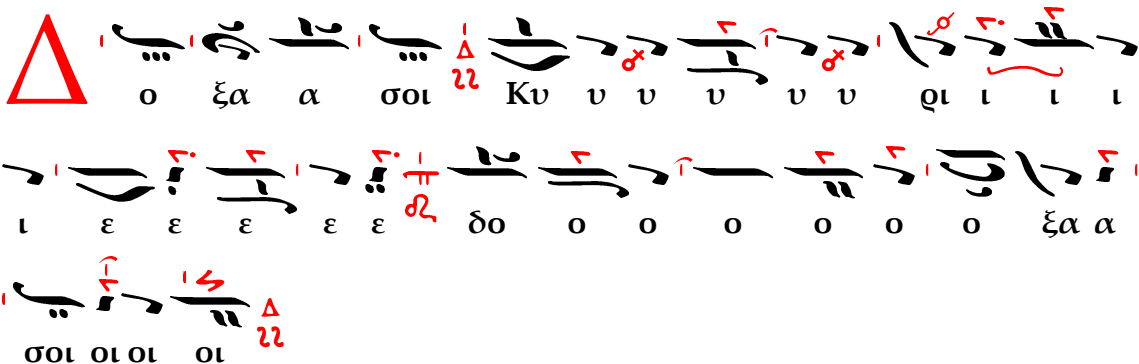
(θ' 51-57, ι' 22-24 καὶ ιγ' 22)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐστήριξε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ· καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης εἶπον· Κύριε, θέλεις εἰπώμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς, ὡς καὶ Ἡλίας ἐποίησε; στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν· οὐκ οἶδατε ποίου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς· ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην. Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ ἔλεγε τοῖς ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τίς ἐστίν ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ, καὶ τίς ἐστίν ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπε· μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφητῶν καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον, καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ

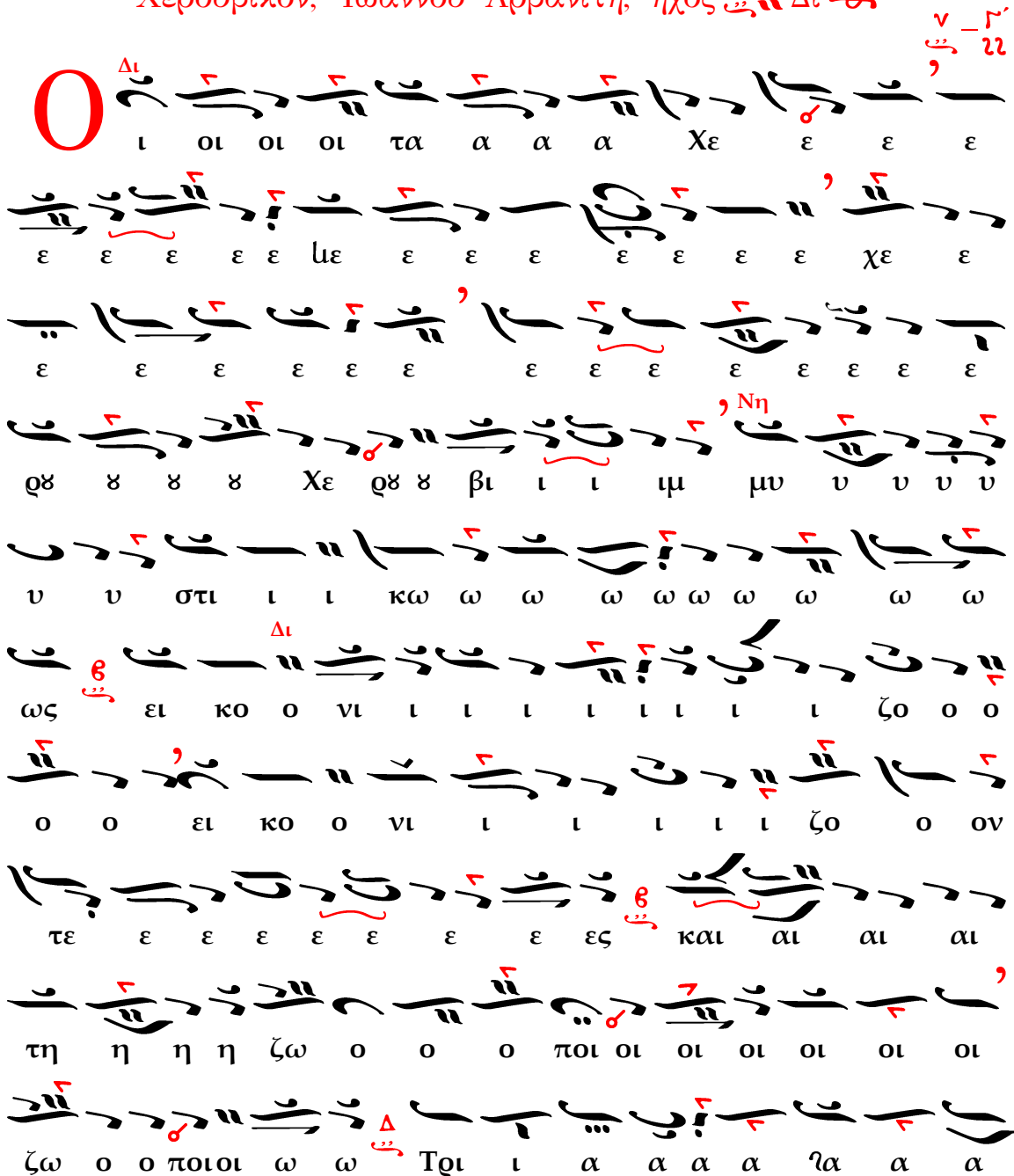

ήκουσαν. Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι ς

 ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρθ ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ
 υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ςα α α

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο οον υ υ υ μνοο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο οον τε ες πα α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

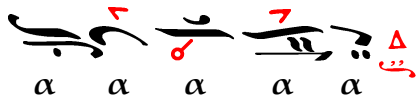
Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

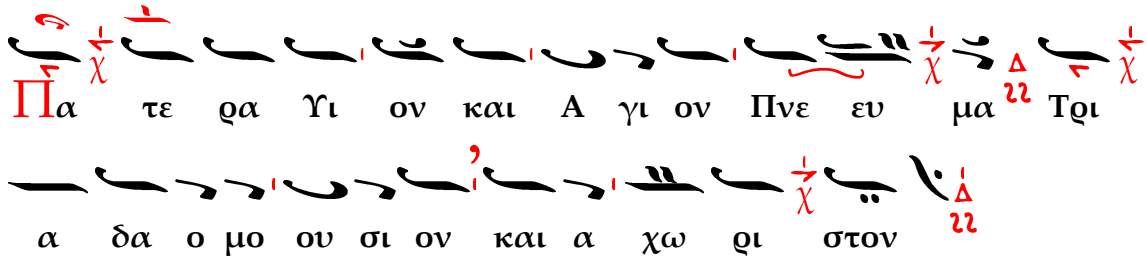
ο ρα ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν **Α** λλη λ ς ς ι ι ι ι

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

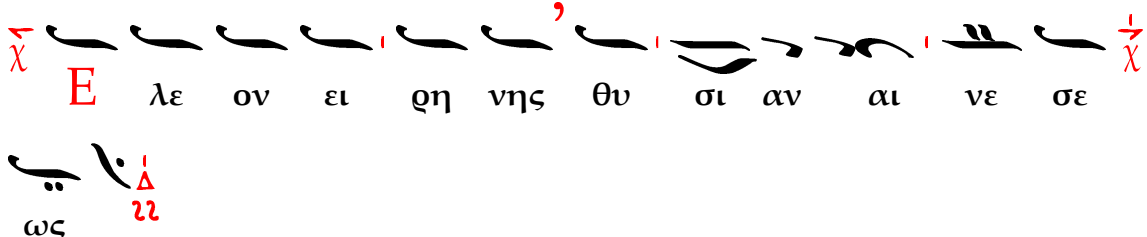
Ἦχος ἰΐ — Δι. ς

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχο μεν προστον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η η ν

Α μη η η η ν

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ω ν

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

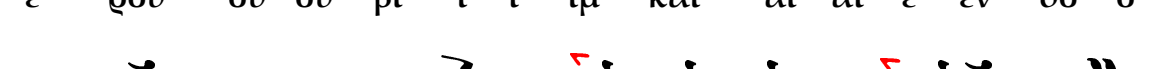

 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και

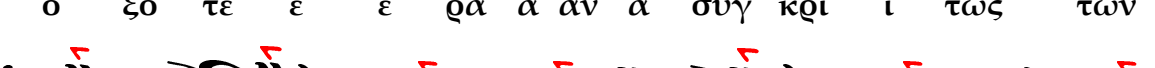

 πα να μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι

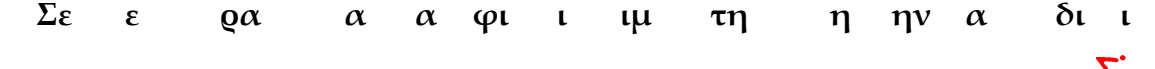

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

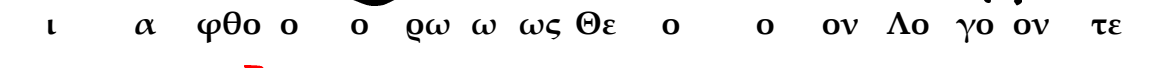

 ων τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

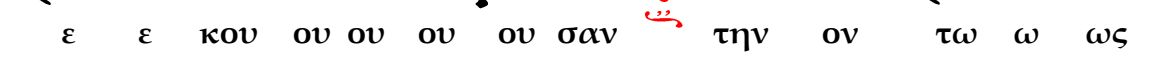

 ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο

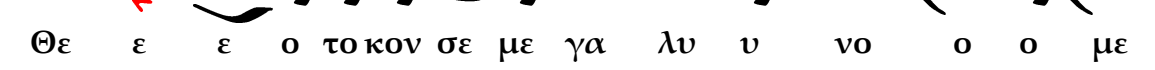

 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συ γ κρι ι τως των

 Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η η ν α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ν Λο γο ο ν τε

 ε ε κου ου ου ου ου σαν την ο ν τω ω ως

 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με

 ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Παφ

A ι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς εν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σθ
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε**ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δις)
Το ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τθ νυν και ε ως

τῶν αἰώνων νοητός